

तत इति ॥ १ ॥ २ ॥ तेनैव वाक्यं तव सन्धिचौ वाचो गतं वाचि वेदे ॥ ३ ॥ यच्चेति हिते प्रिये लोके देवलोके इह परत्र च तस्यैवैकालिकं त्वत्तो निःसृतमिति उक्तेर्बहुलुक्तः ॥ ४ ॥ ५ ॥
 वैशंपायन उवाच ततः कृष्णस्य तद्वाक्यं धर्मार्थसहितं ॥ श्रुत्वा शांतनवो भीष्मः प्रह्लावा च कृतांजलिः ॥ १ ॥ लोकनाथ महाबाहो शिव नारायणाच्युत ॥ तव
 वाक्यमुपश्रुत्य हर्षेणास्मि परिप्लुतः ॥ २ ॥ किंचाहमभिधास्यामि वाक्यं ते तव सन्निधौ ॥ यदा वाचो गतं सर्वतव वाचि समाहितं ॥ ३ ॥ यच्च किंचित्कचिच्छोके कर्त
 व्यं क्रियते च यत् ॥ त्वत्तस्तन्निःसृतं देवलोके बुद्धिमतो हिते ॥ ४ ॥ कथयेद्देवलोके यो देवराज समीपतः ॥ धर्मकार्थमोक्षाणां सोऽर्थं ब्रूयात्तवाग्रतः ॥ ५ ॥ शराभि
 तापाद्वाथितं मनो मे मधुसूदन ॥ गात्राणि चावसोदंति न च बुद्धिः प्रसीदति ॥ ६ ॥ न च मे प्रतिभा काचिदस्ति किंचित्प्रभाषितुं ॥ पीड्यमानस्य गोविंद विषानलस
 मैः शरैः ॥ ७ ॥ बलं मे प्रजहाती व प्राणाः संत्वरयंति च ॥ मर्माणि परितप्यंति भ्रांतचित्तस्तथा ह्यहं ॥ ८ ॥ दौर्बल्यात्सज्जते वाङ्मसकथं वक्तुमुत्सहे ॥ साधुमेतं प्रसी
 दस्व दाशार्हकुलवर्धन ॥ ९ ॥ तत्क्षमस्व महाबाहो न ब्रूयां किंचिदच्युत ॥ त्वत्सन्निधौ च सीदेद्धि वाचस्य तिरपि ब्रुवन् ॥ १० ॥ नदिशः संप्रजानां मिनाकाशं न च मे
 दिनीं ॥ केवलं तव वीर्येण तिष्ठामि मधुसूदन ॥ ११ ॥ स्वयमेव भवांस्तस्माद्दर्मराजस्य यद्वितं ॥ तद्वीत्वा श्रुत्वा सर्वपापमागमानां त्वमागमः ॥ १२ ॥ कथं त्वयि स्थि
 ते कृष्णे शाश्वते लोके कर्तरि ॥ प्रब्रूयान्मद्विधः कश्चिद्दुरौ शिष्य इव स्थिते ॥ १३ ॥ वासुदेव उवाच उपपन्नमिदं वाक्यं कौरवाणां धुरंधुरे ॥ महावीर्ये महासत्वे
 स्थिरे सर्वार्थदर्शिनि ॥ १४ ॥ यच्च मामात्थगांगेयबाणघातरुजं प्रति ॥ गृहाणात्र वरं भीष्ममस्य सादकृतं प्रभो ॥ १५ ॥ न ते ग्लानिर्न ते मूर्छा न दाहो न च ते रुजा ॥
 प्रभविष्यंति गांगेयसु त्विपासे न चाप्युत ॥ १६ ॥ ज्ञानानि च समग्राणि प्रतिभास्यंति ते न घ ॥ न च ते क्वचिदासत्तिर्बुद्धेः प्रादुर्भविष्यति ॥ १७ ॥ सत्त्वस्थं च मनो
 नित्यं तव भीष्मभविष्यति ॥ रजस्तमोभ्यारहितं घनैर्मूर्क इवोदुराट् ॥ १८ ॥ यद्यच्च धर्मसंयुक्तमर्थयुक्तमथापि च ॥ चिंतयिष्यसितत्राश्र्या बुद्धिस्तव भविष्यति ॥
 ॥ १९ ॥ इमं च राजशार्दूलभूतग्रामं चतुर्विधं ॥ चक्षुर्दिव्यं समाश्रित्य द्रक्ष्यस्य मिति विक्रम ॥ २० ॥ संसरंतं प्रजाजालं संयुक्तो ज्ञानचक्षुषा ॥ भीष्मद्रक्ष्यसितत्वे
 न जले मीन इवामले ॥ २१ ॥ वैशंपायन उवाच ततस्ते व्याससहिताः सर्वे एव महर्षयः ॥ ऋग्यजुः सामसहितैर्वचोभिः कृष्णमार्चयन् ॥ २२ ॥ ततः सर्वातिवृद्धि
 व्यं पुष्पवर्षेन भस्तलात् ॥ पपात यत्र वर्षार्ण्यः स गांगेयः स पांडवः ॥ २३ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आसत्तिः अवसन्नता ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ संसरंतं संसरत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥